

SVETLO SVETA

V tomto Roku svetla sa venuje zvýšená pozornosť svetlu. Ale nielen teraz. Vôbec v tejto novšej dobe dbáme o dostatok svetla v bytoch, v školách aj v iných budovách. Vieme osvietiť noc. Poznáme mnohé zdroje svetla – užitočné i okrasné. Máme dostatok svetla pre naše oči. Avšak potrebujeme svetlo aj pre naše srdce, pre náš život. Tým svetlom je Boží Syn Ježiš Kristus.

Prorok Izaiáš predpovedal: „Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo. Nad tými, čo bývajú v krajine tieňa smrti, zažiarí svetlo“ (Iz 9,1). Evanjelista Matúš píše, ako sa táto predpoveď splnila v Ježišovi Kristovi, keď zažiarilo jeho mesiášske svetlo: „Ľud, bývajúci v temnotách, uvidel veľké svetlo. Svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti“ (Mt 4,16).

Pán sveta i vesmíru prišiel na našu zem v nepomenovanej jaskyni mimo mesta. Namiesto kolísky mu poskytli prvý odpočinok jasle neznámych pastierov. A predsa prináša svetlo. Žiari ľuďom, ktorí dovtedy chodili v tme hriechu a nevery. Vyvoláva jasot a zvyšuje radosť tých, ktorí ho prijali.

Pán Ježiš sa stal Svetlom sveta pre všetky časy. Platí to aj pre našu dobu. Len on môže byť pravým svetlom ľudských životov. Len on môže svojím svetlom presvietiť a naplniť tajné záhyby našich srdiec. Len toto svetlo Kristovho

(Pokračovanie na str. č. 2)

■ Úspešný rybár Milan Bielich (vľavo) si pre pózovanie so svojím kapitálnym úlovkom musel prizvať na pomoc dvoch pomocníkov.

Foto – Ing. Jozef Bielich

mohol mať okolo 30 rokov. Takáto ryba je rozhodne naozaj životným a závideniahodným úlovkom. Nepochybne aj dlhoročné skúsenosti a úzka špecializácia (okrem sumcov náš úspešný rybár loví len nástrahové ryby) prispeli k naozaj pozoruhodnému úlovku. V tomto roku to bol doteraz tretí sumec, (prvé dva mali dĺžku 93 a 86 cm.), ktorý sa podaril Milanovi Bielichovi uloviť. V roku 2014 ulovil sumcov deväť. Loviť ich chodí na Malý Dunaj, čo je lokalita, kde sa mu najviac darí, Hron a Váh. Pre nezainteresovaných je možno zaujímavosťou, že rybár loviaci spomínaný druh ryby musí mať čln. Rybárska téma nie je v našich novinách častá. Sme preto radi, že môžeme priniesť čitateľom správu aj z tejto oblasti voľno-časových aktivít. A možno to bude impulzom aj pre ďalších rybárov a ponúknuť nám fotografie s informáciami o úlovkoch, ktoré ich potešili a ktoré svojimi parametrami presiahli bežný štandard. Budeme sa tešiť.

Peter Maťašeje

ÚSPECH MŠ V TANEČNEJ SÚŤAŽI SCHOOL DANCE 2015

1. miesto MŠ Močenok - Tango
2. miesto MŠ Veľký Klíž - Tanec pre Ivana a Nastú
3. miesto MŠ Šaštín - Šaštínski Turci

Deti si už užívali krásne slnečné lúče v čase prázdnin spolu so svojimi rodičmi, keď mi prišiel oznam o umiestnení našej MŠ v tanečnej súťaži School Dance 2015, získali sme 2. miesto, čo bolo pre mňa i celý kolektív potešujúce. Zapojením sa do súťaže sme reprezentovali nielen MŠ ale aj obec a tak sa chceme podeliť o náš úspech s Vami všetkými. Ďakujeme za hlasy všetkým, ktorí nás podporili. Po tomto oznámení do MŠ prišiel kuriér a priniesol balík v ktorom bola videokamera pre MŠ a okrem drobných vecných cien pre súťažiacu deti aj pekné biele ruksaky. Nechýbal, ani diplom pre MŠ. Mnohé z týchto detí však už po prázdninách idú do školy a tak im cenu odovzdám osobne. Milé deti, boli ste úžasné, ďakujem za reprezentovanie a želám Vám, aby takýchto okamihov pribúdalo. Nedá mi, aby som nepripomenula, že toto bol druhý úspech MŠ, prvýkrát to bolo 3. miesto v súťaži Vítanáčik – Naturáčik, kedy sme vyhrali hojdačku – Kohútika - na školský dvor. Na záver snáď len toľko: nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa, ale každá maličkosť poteší, ako aj nás všetkých úspech našich detí.

Darina Halmová, riad. MŠ Veľký Klíž

■ Pozoruhodnou udalosťou spojenou s históriou obce a určitými rodinnými väzbami bolo obnovenie a vysvätenie takmer storočného kríža v Klížskom Hradišti. Viac o tejto udalosti sa dočítate vo vnútri tohto čísla.

Foto - Ing. Pavol Kišac

Blahoželáme

V mesiaci **júl 2015** oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Alena Sasková	Klíž 181	50 rokov
Jaroslav Bielich	Kl. Hradište 220	50 rokov
Miroslav Boldiš	Klíž 83	50 rokov
Pavel Stanček	Klíž 44	60 rokov
Elena Hudoková	Kl. Hradište 20	60 rokov
Ing. Ján Rybanský	Klíž 93	60 rokov
Anna Melušová	Klíž 88	60 rokov
Eva Deviatková	Kl. Hradište 206	60 rokov
Olga Hlavačková	Kl. Hradište 83	60 rokov
Pavol Toma	Klíž 93	70 rokov

Z najstaršej generácie našich spoluobčanov oslávili svoje jubileum:

Pavol Sasko	Kl. Hradište 38	82 rokov
Olga Bujnová	Kl. Hradište 159	83 rokov

Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

V takomto čase pravidelne každý rok blahoželáme našim mladým spoluobčanom, ktorí zavŕšili prípravu na svoje povolanie. Do redakcie sme dostali dve oznámenia.

Prvým z nich je **Imrich Bujna**, ktorý ukončil štúdium v odbore Zubné lekárstvo na Lekárskej fakulte Masarykovej univerzity v Brne. Bol promován 11. júna 2015 a získal titul MDDr. – doktor zubného lekárstva.

Jeho sestra **Iveta Bujnová** úspešne ukončila magisterské štúdium v odbore Laboratórne vyšetřovacie metódy v zdravotníctve na VŠ zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave.

Obom srdečne blahoželáme a prajeme im, aby získané vedomosti čo najskôr využili v praxi a aby sa im splnili ich prania a sny.

*Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu*

* NOVORODENCI *

.....

SOBAŠE

11.07.2015 Dana Kaplánová a Marek Macháček

† OPUSTILI NÁS †

.....

SPOMIENKA

*Odchod Tvoj nikdy neprebol,
s láskou na Teba spomínajú všetci, ktorí boli Tvoji...*

Dňa 2. júla 2015 uplynulo päť rokov, čo nás navždy opustila naša milovaná mamička, starká a prastarká

Jozefína Melušová,

rod. Janikovičová

S úctou a láskou spomínajú synovia Pavol a František, dcéry Božena a Anna.

SPOMIENKA

*Už len kyticu kvetov
z lásky jej na hrob
môžeme dať,
modlitbu tiško odriekať
a s láskou v srdci spomínať.*

Dňa 7. júla 2015 sme si pripomenuli 25. výročie úmrtia našej drahej mamičky a starej mamy

Františky Dobiašovej

S láskou v srdci spomínajú deti s rodinami.

Odpady sprevádzajú činnosť človeka od počiatku existencie. Ako definujú encyklopédie, odpad je vec, ktorej sa chce majiteľ zbaviť, alebo tiež hnutelná vec, ktorej odstránenie je potrebné z hľadiska starostlivosti o zdravé životné prostredie. Ľudia zjednodušene chápajú pod týmto pojmom komunálny odpad, ktorý však nie je jediným typom odpadu (ešte máme odpad priemyselný a energetický). Vo všeobecnosti sa odpad delí do dvoch kategórií - na nebezpečný a ostatný. Na Slovensku sa vyprodukuje okolo 15 miliónov ton odpadu ročne. Najväčším producentom odpadov je priemysel, ktorý sa na celkovej produkcii odpadov podieľa cca 65 %, za ním nasleduje stavebníctvo s 13 % podielom a poľnohospodárstvo s 8 %. Zber, preprava, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadov sa nazýva „nakladanie s odpadmi“. Triedený zber odpadu znamená, že sa tok odpadu delí podľa typu a charakteru odpadu, aby sa uľahčilo jeho špecifické spracovanie. S tým súvisí aj recyklácia, činnosť vedúca k zhodnocovaniu odpadu, ktorou sa odpadové materiály opätovne spracujú na výrobky, materiály, alebo látky určené na pôvodný účel, alebo na iné účely. Zahŕňa opätovné spracovanie organického materiálu. **Komunálny odpad (KO)** vzniká u každého z nás - doma, v záhrade, v škole, v práci... Z čoho sa skladá komunálny odpad? Pozrime sa bližšie na hmotnostné zloženie našej odpadovej nádoby:

45% biologický odpad (využitelný kompostovaním),	15% papier (dobré recyklovateľný),
11% plasty (dobré recyklovateľné),	10% sklo (dobré recyklovateľné),
4% textil (recyklovateľné minimálne),	4% kovy (dobré recyklovateľné),
4% anorganický odpad (dobré recyklovateľný),	3% tetrapaky (dobré recyklovateľné),
1% nebezpečný odpad (recyklovateľný v obmedzenej miere),	3% zmesový odpad - nerecyklovateľný.

Z uvedeného vyplýva, že ak by sme každý z nás dôslednejšie sledovali obsah smetnej nádoby a viac triedili, kompostovali a inak zhodnocovali, mali by sme menej vývozov komunálneho odpadu, viac triedeného zberu, čím by sme šetrili najskôr našu spoločnú obecnú kasu, neskôr aj svoju peňaženku. Od poplatkov za vývoz TKO a aj za triedený odpad (porovnávajú sa náklady a výnosy) sa odvíja naša známa „daň za smeti“, ktorú jedenkrát ročne platíme zo zákona svojej obci. Dnes výnos z tejto dane pokrýva skutočné náklady na likvidáciu odpadov sotva 70%-mi! Pre zaujímavosť, ročne nás stojí nakladanie s odpadom okolo 13.000€. Za jeden mesiac sa vyvezie z našej obce cca 558 ks smetných nádob, za 1. polrok 2015 sme na skládku uložili 59t KO. Za prvých päť mesiacov tohto roka sme v rámci triedeného zberu odovzdali TSM Partizánske 10,333t triedeného odpadu (tetrapaky, plasty, papier, sklo a kovové obaly). Najzaujímavejšou komoditou pre obec je vývoz elektroodpadu. Čísla nám ukazujú, že triedime málo, pretože aj za triedený zber dopláčame.

Ing. Tatiana Sasková

Aj vám sa niekedy zdá, že všetko na vás padá? Ešte ste nestihli vyriešiť jeden problém a už spoza rohu „kuká“ ďalší? A zdravotné problémy ani nespomínam. Kto ich nemá? Ako si pomôcť? Ako toto všetko preložiť, aby sme vládali zdolávať každodenné povinnosti?

Aj tu platí - tie najjednoduchšie riešenia sú najlepšie. Aj ja som si to uvedomila nedávno, keď som pracovala v záhrade. Podvečer, ale teplo na zbláznenie, telo ubolené. Začala som vnímať zvuky okolia. Všade naokolo sa ozýval spev vtáčikov. Spievali opreteký. Akoby sa zhovárali.

Bola som prekvapená, ako sa tie zvuky dopĺňali, navzájom ladili a to bez akejkoľvek skúšky. Originálne hlasy, originálny súzvuk. Viem - počúvala som záračnú symfóniu. A zadarmo. Zabudla som na všetky starosti tohto sveta i na bolesti tela.

Moja duša sa doslova okúpala v tomto hudobnom kúpeli. A viem, že vždy, keď budem vonku, si niečo podobné, rovnako krásne, vypočujem znova. Verte mi, teším sa. A určite aj vy budete mať také šťastie. Stačí sa len započúvať.

Ing. Zuzana Holáková

SYMFÓNIA

SVETLO SVETA

(Dokončenie zo str. č. 1)

učenia a príkladu nám ukazuje cestu do večného života. Spolu so žalmistom môžeme hovoriť: „Pán je moje svetlo a moja spása“ (Ž 27,1).

Ani svetlo slnka ani svetlo vedy nedokáže osvietiť tie miesta v našich srdciach, kde sa rodí dobro a zlo, šlachetnosť a hriech. Keby niekto povedal, že pre život mu stačí svetlo slnka, mohli by sme sa pousmiať. Ono je síce nevyhnutné, ale predsa nestačí. Keby niekto tvrdil že svetlom jeho života je veda, že veda mu všetko osvieti a vysvetlí, bola by to neúprimnosť. Lebo všetko, čo nám ponúka veda, sú iba svetielka, ktoré nemôžu presvietiť najhlbšiu tmú: tmú bolesti a smrti, tmú hriechu a nenávisť. Ani nám nedávajú odpoveď na posledné otázky: prečo a načo, aký zmysel má ľudský život?

Na tieto otázky a problémy, s ktorými sa denne stretávame, nám odpovedá svetlo viery. Hoci ho nemôžeme zachytiť svojimi zmyslami, ono je tu, účinkuje v nás a zachraňuje nás. Tak, ako jediné slnko svieti na našu zem, tak isto iba jedno pravé svetlo svieti pre naše srdcia, kdekoľvek sa nachádzame: doma, na ulici, v prírode, v škole, v zamestnaní. To je svetlo Kristovo, to je sám Ježiš Kristus.

On aj nám zveruje svoje svetlo. Máme sa oň starať, aby nevyhaslo ani v nás ani v našom okolí. Ľahostajnosť zatieňuje toto svetlo. Naším poslaním je žiť tak, aby sme dostatočne vyžarovali toto Kristovo svetlo pre našich bližných. Nech celý náš život osvecuje Ježiš Kristus - Svetlo sveta.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

OBNOVA A VYSVÄTENIE KRÍŽA

Na budúci rok to bude už 100 rokov odvtedy, čo na dedine v Klížskom Hradišti Barbora Stanková, rodená Kňazeje spolu s bratom Jánom dali urobiť a osadiť kamenný kríž. Bol to prejav kresťanskej vďaky. Barbora už v roku 1916 bola vdova. V I. svetovej vojne mala troch synov – Kolomana (Kalmana), Valenta a Blažaja. Všetci traja nástrahy vojnových čias prežili a vrátili sa domov (jej najmladší syn Štefan na fronte nebol). Dôvod na vďaku mal aj Barborin brat Ján, ktorému sa z vojny vrátil syn Izidor (neskôr zastával funkciu kostolníka). Barbora zomrela v roku 1932.

Dlhé roky sa prejavili na podobe kríža a jeho najbližšieho okolia. Písmo už bolo takmer nečitateľné, kríž zatečený, okolie zanedbané. Preto a tiež pre blížiacu sa výročie sa Anna Maťašeje, rodená Stanková (dcéra Štefana) rozhodla, že zorganizuje obnovu a vysvätenie kríža. Od marca tohto roku spolu s Jánom Maťašeje a jeho manželkou Annou (vnučkou Valenta) pripravovali všetky potrebné kroky. O záležitosti informovali starostku obce, správcu našej farnosti, objednali kamenára, ... Na iniciatívu zareagovala aj široká rodina a finančnými príspevkami viacerí pomohli k úspešnej realizácii obnovy kríža.

Prispela aj rodáčka z Novej Dubnice

Je iste pozoruhodné, že príspevky neprišli len od členov rodiny žijúcej v klížskej doline. Značnú finančnú sumu na tento účel poslala (hoci už roky nežije vo svojom rodisku) aj Paulína Prachařová, rodená Stanková z Novej Dubnice. Ona, (ročník narodenia 1930) spolu so sestrou Barborou (nar. 1927) boli dve zo šiestich Štefanových dcér, ktoré ešte zažila Barbora Stanková, rodená Kňazeje.

Dôstojná a pekná slávnosť obnovy a vysvätenie kríža sa konala v nedeľu 12. júla o 14-tej hodine. V tieni stromov stálo asi päťdesiat ľudí nielen z našej farnosti. Túto milú a výnimočnú slávnosť začali speváčky Chor de Clus dvomi piesňami. Potom JUDr. Jozef Stanko vo svojom príhovore podal informácie o tom, kedy a prečo dal kríž postaviť a tiež prečo ho teraz dali obnoviť pre ďalšie generácie. Potom zaznela ďalšia pieseň. Najdôležitejším aktom slávnosti bolo samotné posvätenie kríža, ktoré vykonal správca našej farnosti Mons. Anton Kováčik. Nasledovali modlitby litánií a ruženca. Na záver zazneli ešte piesne v podaní Chor de Clus.

Touto cestou chcú tí, ktorí vybavovali a riadili celú záležitosť obnovy kríža a úpravy jeho okolia poďakovať celej rodine a všetkým, ktorí prispeli na túto ušľachtilú vec a aj tým, ktorí sa do samotných prác zapojili. Osobitne Pán Boh zaplác vyslovujú vdp. Antonovi Kováčikovi, správcovi našej farnosti. Osobitné poďakovanie patrí aj Mgr. Márii Zajacovej za nadväzovanie a zaspievanie piesní so súborom Chor de Clus počas slávnosti.

Peter Maťašeje a Ing. Zuzana Holáková

■ Trojica klížskych pútničiek na vrchu Krížavec, 547m.

Na prelome júna a júla sa tri farničky z Veľkého Klíža zúčastnili púte do Medžugoria. Popri duchovnej obnove vyšli na vrch Krížavec, ktorého cestu tvorí krížová cesta. Miestom zjavenia Panny Márie je Podbrdo, kde sa modlí ruženec. Počas

PÚŤ DO MEDŽUGORIA

našho pobytu sme sa zúčastnili aj stretnutia s vizionárkou Mirjanou Dragicevicovou, ktorá nám tlmočila posolstvo od Panny Márie kráľovnej pokoja aj 2.7.2015. Obohatené o nové duchovné zážitky sme sa vrátili domov.

Text a foto - Irena Bujnová

VEĽKÝ ÚSPECH MLADÝCH TECHNIKOV

Školské brány sa už síce dávno zavreli, no napriek tomu sa teraz radi vrátíme do obdobia uplynulého školského roku. V ňom dosiahli prenikavé a veľmi pekné úspechy dvaja mladí a talentovaní žiaci z klížskej doliny. **Šimon Beliansky** z Klíža a **Sebastián Bielich** z Ješkovej Vsi, 15-roční žiaci ZŠ Klátova Nová Ves, boli účastníkmi Technickej olympiády. Po víťazstve na okresnom kole v Partizánskom, kde dostali za úlohu urobiť stojan na náradie, postúpili do krajského kola v Trenčíne. Tu boli rovnako úspešní a s titulom víťazov krajského kola postúpili do celoštátneho kola. Konalo sa v Nitre. Aj tu potvrdili svoju šikovnosť. Výborne zvládli teoretickú časť, ktorá pozostávala z vyplnenia testov. V praktickej časti dostali za úlohu vyrobiť podľa technickej dokumentácie model lietadla. Zvládli to vynikajúco o čom svedčí skutočnosť, že získali prvé miesto a stali sa celkovými víťazmi 5.ročníka Technickej olympiády v školskom roku 2014/2015 v kategórii A. Usporiadalo ju Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky. Na diplomoch, ktoré chlapci spolu so zlatými medailami získali, nechýba podpis rezortného ministra Juraja Draxlera.

Pred stredoškolskými štúdiami

Šimon a Sebastián boli žiakmi 9. A triedy, kde im bola triednou učiteľkou Mgr. Jarmila Bencelová. Navštevovali krúžok Svet práce. Na súťaže ich pripravovala učiteľka fyziky Mgr. Natália Mikulášová a učiteľia Mgr. Rastislav Zemba a Mgr. Ivan Hvojník. Výrazným úspechom, ktorý dosiahli, sa tak najlepšie rozlíčili so školou a pedagógmi. Od budúceho školského roka ich čakajú už stredoškolské štúdiá. Šimona na Drevársko – nábytkárskej škole vo Zvolene a Sebastiana na Škole umeleckého kováčstva v Hodruši – Hámre. Obom prajeme veľa dobrých študijných úspechov.

Peter Maťašeje

Udalosti, Postrehy a Novinky v skratke

○ V sobotu 27. júna sa pri poľovníckej chate na Krniciach konalo tradičné stretnutie poľovníkov a ich rodinných príslušníkov. Pomyselné poľovnícke rady sa rozrástli o vnúčatá, ktoré sa mohli zabaviť pri rôznych – pre nich pripravených hrách.

○ Na sviatok sv. Petra a Pavla 29. júla na večernej sv. omši zazneli piesne v podaní mužskej speváckej skupiny Klížania.

○ Už V. ročník Regionálneho folklórneho festivalu sa konal v Partizánskom v nedeľu 5. júla. V „Dedinke ľudových remesiel“ mala zastúpenie aj klížska dolina. Svoju tvorbu v nej prezentovali Emília Hudoková a rezbár Jozef Jonis z Ješkovej Vsi.

○ OZ TU ŽIJEME - hic vivo v dňoch 15.-16.7.2015 pracovalo na starom cintoríne. Kosila sa tráva a bolo podvážané seno.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil
Peter Maťašeje

OMŠA V STAROSLOVIEŇČINE

Deň pred sviatkom svätých Cyrila a Metoda sa mi naskytla úžasná možnosť, ako tento sviatok osláviť. V obci Klátova Nová Ves, v časti Sádok, sa o 21,00 hod. konala sv. omša slúžená v staroslovienčine. Románsko-gotický kostolík zo začiatku 12. storočia osvetlený iba mihotajúcim sa svetlom sviečok a mužský spev nás preniesli o pár storočí späť, kedy mali ľudia k sebe bližšie, nepoznali angličtinu či nemčinu, no poznali hodnotu pekného slova povedaného blízkej osobe. Ponúkam ako tip na večernú turistiku pre budúci rok.

Mgr. Mária Valná

■ Úspešní mladí technici Sebastián Bielich (vľavo) a Šimon Beliansky

Prišiel podľa dohody. Nazdával som sa, že s odpoveďami na náš rozhovor budeme hotoví za nejakú pol hodinu. Nakoniec sa

Rozhovory Petra Maťašeje

STRETNUTIE S MARTINOM MLADOŇOM

z toho stalo hodnotné, obohacujúce a v neposlednom rade veľmi príjemné švorhodi-nové(!) stretnutie. Prvá júnová sobota sa stala pre mňa malým sviatkom. Na posedení v horúcom počasí pod starou hruškou v Ješkovej Vsi som do svojho poznámkového bloku nezapísal len odpovede na otázky. Postupne pribúdalo mnoho spomienok, faktov a pre mňa dovtedy nepoznaných skutočností. Témy rozhovoru sa nečakane rozšírili. A obohatili aj o názorné ukážky. Martin Mladoň si pamätá na texty niektorých piesní z estrád, či divadelných hier ktoré u nás navštívoval jeho otec. Umelecké sklony ktoré boli a sú v jeho rodine (nezabúdajme, že jeho strýkom bol Karol L. Zachar) názorne a určite neplánovane preukázal aj zaspievaním úryvkov z niektorých piesní zo spomínaných estrád. Z naozaj mimoriadne vzácneho a nezabudnuteľného stretnutia vznikol, okrem iného, rozhovor, ktorý ponúkam našim čitateľom.

Mladoň. Priezvisko, ktoré stále rezonuje a má veľmi dobré meno v celej klížskej doline. Aké to je byť nositeľom takéhoto priezviska?

„Vy ste príbuzný s pánom učiteľom Mladoňom?“, dostával som a dostávam častokrát takúto otázku. „Áno som!“, odpovedám vždy a spájam si to s bohatou kultúrnou činnosťou, ktorú otec počas

■ Martin ako 12-ročný školák v roku 1954...

svojho života robil. V tejto súvislosti si spomínam napríklad na veľké úspechy divadelníkov z Klížskeho Hradišťa, Klíža aj Ješkovej Vsi, ktorí pod jeho vedením štyrikrát vyhrali divadelnú súťaž Jiráskov Hronov. Nezabudnuteľnou bola hra Medveď od Čechova.

Aj keď som robil výstupy na Gerlach, pýtali sa turisti a turisti na moje meno v spojitosti s otcovým pôsobením. Mňa prekvapuje, že s mojim priezviskom sa stretávam nielen na Slovensku. Cestoval som jedenkrát do Srbska. Na hraniciach mi colník vraví, „ja sa volám ako Ty!“, „Martin?“, odpovedal som mu otázkou. „Volám sa Martin Mladoň!“ Bol som milo prevkapy. V jeho dokladoch, ktoré mi ukázal, nechýbal dokonca ani mäčken v jeho priezvisku.

Vy ste sa narodili v obci Sása. Kde sa nachádza táto obec a prečo práve tam?

Otec po ukončení štúdií v Banskej Bystrici dostal prvé učiteľské miesto práve v obci Sása. Nachádza sa v okrese Krupina, známa je vlaková stanica

Pliešovce-Sása. V obci sa nachádza románsky kostol s obranným múrom a vodnou priekopou ako protiturecká pevnosť. Odtiaľ mám moje prvé životné spomienky. Bola vojna. Cez miesta, kde sme žili prešla vtedy štyri či päťkrát fronta. Otec bol povstalecký dôstojník, bol v zajatí.

Od koľkých rokov ste žili v našej obci a ako si spomínate na tie časy? Čo Vám najviac utkvelo v pamäti?

V Sási som žil do svojich šiestich rokov. Potom sa konal konkurz na obsadenie miesta organistu učiteľa v Klížskom Hradišti. Otec ho vyhral a tak sme sa presťahovali. V Klížskom Hradišti som dostal všetko do života. Ako dieťa som poznal kde v chotári dozrievajú prvé jablká, čerešne, z ktorej studničky sa môžem napiť, kde si môžem umyť koleno, keď si ho poraním... Pani učiteľka Mária Bergerová ma tu naučila písať prvé písmeno, prečítať prvú slabiku. Keby sa ma niekto spýtal, kde by som chcel znovu prežiť detstvo a mladosť, chcel by som ho žiť tu, vo Veľkom Klíži, ale nie v tejto dobe!

Aké boli Vaše študentské roky? Dokedy ste s Vašími rodičmi v Klížskom Hradišti žili?

Stredoškolské štúdiá som absolvoval v Partizánskom na Strednej priemyselnej škole, odbor energetika. Cítil som sa tam dobre, Partizánske bolo mestom mladých. Každý tam musel športovať, vlastne nemusel, ale športoval. K športu nás viedol František Masarovič, niekdajší výborný futbalista ŠK Baťovany, v časoch Slovenského štátu reprezentant vo futbale. Ja som mal najradšej atletiku. Chodil som na letisko. Venoval som sa aj parašutizmu. V tom som pokračoval aj na základnej vojenskej službe, keďže som bol pridelený do výsadekovej pluku.

V Klížskom Hradišti sme bývali do roku 1960.

Nemôžem, a ani nechcem obísť Vášho otca Jozefa Mladoňa. Ako človek, ktorý celé desaťročia sleduje život obce a skúma jeho históriu vo všetkých jeho podobách si dovoľím tvrdiť, že niet významnejšej kultúrnej osobnosti, ktorá žila na území klížskej doliny ako bol on. Ako ste Vy videli v časoch, keď ste žili tu u nás, jeho pôsobenie? A ako ho vnímate po rokoch?

Otec tiež hrával divadlo v Topolčanoch, v poprofesionálnom súbore. Pre neho bolo samozrejmé, že v mieste svojho pôsobenia, teda v Klížskom Hradišti, organizoval kultúrny život. A nebola to len kultúra, divadlá, estrády, spevokol. Veď sa postaral o to, aby pri škole bolo vybudované doskočisko,

skákalo sa do výšky a diaľky. Okrem týchto atletických disciplín sa na dobrej úrovni hrával na Hôrke volejbal. V tých časoch učiteľ mal robiť tak, aby dedinu držal. Už sa zabudlo, že otec mal zásluhu na zriadení kina v Klížskom Hradišti a bol jeho šéf. Ako sa vtedy hovorilo, kinooperátor bol Jozef Mokry. Ku kinosále dal pristaviť javisko. Otec sa vedel dopĺňať s vtedajším správcom farnosti Ignácom Kozmálom, ktorého všetci v dedine volali „pánko“. Inak ešte ako istú zaujímavosť môžem spomenúť to, ako sa na učiteľskom ústave v Banskej Bystrici vyučoval jazyk československý z ktorého otec tiež maturoval. Taká vtedy bola taká doba.

Naši čitatelia budú akiste zvedaví aj na to, ako spomínal na Klížske Hradište po tom, čo ste sa presťahovali do Ždiaru...

Kontaktoval sa s viacerými ľuďmi. A Hradištian a Klížan otcu nikdy neobišli, či boli v Tatrách na liečení, alebo rekreácii. Zastavovali sa u nás autobusové zjazdy. Otec nikdy nepovedal, že nemá čas. Stretnutia s ľuďmi mu vždy robili radosť, veď spomienky, ktoré ich spolu spájali boli vzájomné. Často spomínal na richtára Imricha Geršiho. Spolu nejednokrásť riešili problémy, ktoré prinášal život v dedine. Aj s jeho synom Jozefom bol veľmi zadobré. Spolu dokonca urobili aj hodnotné turistické výstupy na Rysy a Ždiarsku výdľu.

Po presťahovaní do Ždiaru pôsobil v miestnej základnej škole pol roka. Keď zistili, čo všetko s deťmi a aj občanmi robí v kultúre preložili ho do Tatranskej Lomnice, kde učil až do dôchodku.

■ ...a ako zrelý muž počas nedávnej návštevy v klížskej doline

Váš vzťah k Veľkému Klížu je veľmi srdečný a úprimný. Dokazujú to aj Vaše občasné návštevy tu u nás a osobné stretnutia. Napríklad aj Vaša viacnásobná účasť na podujatí Po stopách klížskeho opátstva je toho najlepším dôkazom. Môžete nám o Vašom vzťahu k obci, v ktorej ste prežili svoju mladosť povedať niečo bližšie?

Chodím sem veľmi rád. Prejdem dedinu, zájdem na cintorín, porozíjiam pri románskom kostolíku, prejdem Besiedky, zájdem na starý cintorín. A domáci ani nevedia, že som tu. Mladí ma už nepoznajú, len tí postarší. A ja som rád sám so sebou a tak si to chcem užít.

Najmenej raz do roka som na Michalovom vrchu. Mám rád Vrch Horu. Vždy mi je ľúto, ako dopadla tamojšia horáreň. S ňou ma spája mnoho spomienok a zážitkov. Dlhé roky sa poznám s Petrom

(Pokračovanie na str. 5)

STRETNUTIE S MARTINOM MLADOŇOM

(Dokončenie zo str. č. 4)

Bacom, ešte ako s predsedom družstva v Nemšovej, niekdajším ministrom pôdohospodárstva. Robil som mu horského vodcu, keď mal na návšteve predsedu združenia kanadských farmárov. Dvakrát som s ním vystúpil na Gerlach a ako zaujímavosť môžem spomenúť, že jedenkrát sme boli na Silvestra na Téryho chate. Výborne hral na harmonike a ešte lepšie sa vedel obracať v kovárskej dielni – ota mal kováča. Ale vráťme sa k Vrchu Hore. Jedenkrát mi volal, že Ministerstvo pôdohospodárstva hľadá objekt na školiace a reprezentačné účely. Chcel niečo originálne. Poradil som mu niekdajšiu horárňu na Vrch hore. S mojim návrhom súhlasil. Vycestoval do Topoľčianok na vedenie štátnych lesov osobne vybaviť túto záležitosť. Tam mu však povedali, čo sa s horárňou stalo a čo som ja nemohol vedieť....

Spomenuli sme turistiku. Generácia dnešných šesťdesiatnikov a niekoľko mladších, ktorí mali to šťastie byť pri tom, dodnes s neskryvanou hrdosťou spomína na to, ako vo Vašej spoločnosti vystúpili na najvyšší vrchol našej krajiny Gerlachovský štít. Ako si spomínate Vy na tieto stretnutia s krajanmi v našich veľhorách?

Mňa vždy tešil ich záujem. Boli to pekné spoločné výstupy. A po nich posedenia v chate, debaty, spomienky. Urobil som na Gerlachovský štít 320 výstupov. So všetkými ľuďmi. Vždy to bolo iné, no musím priznať, že nerád som chodil s učiteľmi.

Od mladosti ste sa venovali turistike, alebo ste sa venovali aj iným športom?

Ako študent som chodil do Popradu ku starej mame. Tam som sa zoznámil s horolezcami. V Ždiari

■ Martin Mladoň v časoch keď bol členom horolezeckej výpravy do Himalájí

som mal príbuzných po matke. To boli moje začiatky s horami. O iných mojich športových aktivitách som už hovoril na inom mieste.

Pracovali ste v Tatranskej horskej službe. Koľko rokov ste tam pôsobili? Boli ste aj náčelníkom THS, čo je určite mimoriadne dôležitá pozícia v prostredí Vysokých Tatier a nielen tam. Ako dlho ste pôsobili v tejto akiste neľahkej pozícii?

Tridsaťpäť rokov to bola práca z povolania. Dostal som poverenie byť náčelníkom Horskej záchrannnej služby. Bolo to v porevolučných časoch. Niektorí túto funkciu chceli, ďalší náčelníkom nechceli byť a niekto ním byť musel. Šesť rokov som robil ešte zástupcu náčelníka.

Vašu prestíž znásobuje účasť na expedíciách na Nanga Parbat v rokoch 1969 – 1971. Môžete nám ju aspoň v krátkosti priblížiť? Zúčastňovali ste sa aj iných podobných horolezeckých expedícií?

Prvá expedícia vôbec bola v roku 1969, skončila neúspechom. Ja som sa zúčastnil expedície Nanga Parbat v roku 1971. Trvala päť mesiacov, od 10. apríla do 28. augusta. Dvaja členovia expedície Milan Orolín a Ivan Fiala vrchol zdolali. Ja som sa dostal do výšky nad 7000 metrov. Ono je to ako vo futbale. Hrá celé mužstvo, ale góly dávajú len niektorí. Hoci sa vtedy písalo, že to bola československá expedícia, pravda je taká, že bola čisto slovenská. Ja okrem samotných hôr a prírody spomínam na cestu tam. Bol som jedným z dvoch šoférov Tatry 138. Okrem iných krajín sme prechádzali cez Sýriu, Libanon, Irán, Irak, Afganistan, Turecko, Pakistan. Išli sme 600 kilometrov cez púšť. Expedícia patrí medzi moje najväčšie životné zážitky. Mal som ísť neskôr ešte na Makalu, no z viacerých dôvodov sa to nezrealizovalo.

Najradšej mám slovenské hory. Dal som si za cieľ byť aspoň raz na najvyššom vrchu každého horstva. Podarilo sa mi to! Na niektorých miestach som bol viackrát. Najradšej mám Choč, kde som vystúpil päťkrát. Úžasné výhľady z tohto krásneho miesta sú naozajstným zážitkom. Dosť som pochodil aj Alpy. A vystúpil som – dvakrát – aj na grécky Olymp.

Možno ešte tradičná otázka, ktorú adresujem všetkým významným osobnostiam v mojich rozhovoroch. Viem, že ste dlhoročný čitateľ Nového Clusu. Ako vnímate toto periodikum?

Vždy sa naň teším.

Ďakujem za rozhovor.

Peter Maťašeje

TURISTIKA V JÚLI

5. júl – cyklotúra

Na prvú júlovú nedeľu sme si naplánovali nenáročnú cyklotúru po trase: Klížske Hradište – Vrchhора – Drahožická dolina – Veľké Uherce – Kolačno – Hlboké – Kl. Hradište. Aj napriek veľkej horúčave sa jej zúčastnilo 12 priateľov cyklistiky. Každý vlastným tempom zdolal stúpanie na Vrchhору, kde sme si urobili krátku pauzu na spoločnú fotku. Po prejení vrchnej časti Drahožice sme sa spustili do doliny popri horárni po starej asfaltke. Tu bol čas v tieni a pri vlhkejšom vzduchu od neďalekého potoka vychutnať si túto veľmi peknú dolinku. Veľké Uherce nás privítali vypustenou priehradou, ktorá je namiesto vody plná zelene. Keďže bol už čas obeda, zastavili sme v penzióne Kardinál na doplnenie kalórií. Popod horu viedla naša cesta na Kolačno, kde bola posledná zastávka na načerpanie tekutín. Nasledovali Ondrašová, Hlboké a už bolo pred nami posledné stúpanie ku kaplnke. Po krátkej prestávke už iba zjazd a zaslúžená odmena v cieli...

18. júl – prechod hrebeňom Považského Inovca

Júlové horúčavy nepoľavujú a preto dlho zvažujeme – pôjdeme alebo nepôjdeme hrebeňovku? Nevzdávame to a tak sa v sobotu ráno na vlakovej stanici v Topoľčanoch stretávame šiesti. Po presune do Mníchovej Lehoty vyrážame po červenej na vrchol Inovca. Výstup nákrátko prerušujeme na vynovenej Inovckej chate, kde dopĺňame tekutiny. Na vrchole už tradičná spoločná fotka a zápis do vrcholovej knihy. Ďalej pokračujeme štyria, dvaja skôr narodení zostupujú späť. Hrebeň Inovca je väčšinou zalesnený

■ Účastníci cykloakcie počas oddychu v naozaj náročných podmienkach. Foto – Dana Smatanová

a aj vetrik prefukuje, takže prechod je vcelku pohodlný. Odmenou sú nám nádherné výhľady na okolitú krajinu, susedné pohoria aj na mesto Trenčín. Nasleduje ostrejší výstup na Panskú Javorinu. Tunajšia rozhľadňa ponúka výborný kruhový výhľad, ktorý kazí iba opar v diaľke z vysokých teplôt. Zostup už tak príjemný nie je. Tieň sa stráca, teplota stúpa a cesta je nekonečná. Ešte jedno stúpanie a pomaly ale isto sa dostávame k cieľu túry – do obce Podhradie. Pod hradom si vychutnávame orosenú odmenu. Unavení ale spokojní zo zdolania trasy nastupujeme do autobusu a smerujeme domov.

Vladimír Sasko

FUTBAL

Prípravné zápasy:

V sobotu 25.7.: **Dorast:** V. Klíž – Žabokreky n/Nitrou 4:0. V nedeľu 16.7. **muži:** V. Klíž – Žabokreky n/Nitrou 8:5. Góly OŠK: Š. Kučera 4, S. Beliansky 2, P. Bielich, M. Šesták.

V minulom čísle sme uverejnili futbalové štatistiky. Tentoraz prinášame výsledky posledných zápasov žiakov v uplynulej sezóny a ich štatistiky, ktoré sme pre nedostatok miesta v júnovom čísle neuverejnili.

Žiaci

19.kolo Veľký Klíž – Chynorany 3:0 (1:0) góly

– Š. Stanko, R. Hudok, L. Škvarenina

20.kolo Šimonovany-Partizánske – Veľký Klíž

1:2 (1:1) góly OŠK – A. Hodál, R. Hudok

21.kolo Žabokreky n/Nitrou – Veľký Klíž 0:2

(0:1) góly – Š. Stanko, R. Omelka

22.kolo Veľký Klíž – Klátová Nová Ves 1:0 (1:0) gól – R. Hudok

III. TRIEDA MO PE

1. Veľký Klíž	22	18	3	1	92:11	57
2. Chynorany	22	15	3	4	110:31	48
3. Klátová N. Ves	22	13	5	4	57:28	44
4. Veľké Uherce	22	13	4	5	63:29	43
5. Partizánske B	22	13	0	9	98:77	39
6. Bošany	22	12	1	9	61:49	37
7. Nedanovce	21	11	2	8	82:43	35
8. V. Bielice	22	1	7	14	69:64	22
9. Žabokreky n/N.	22	7	1	14	41:74	22
10. Šimonovany	22	6	2	14	55:88	20
11. Skačany	22	3	2	17	21:105	11
12. Horná Ves	21	0	2	19	15:165	2

Tabuľka strelcov

1. Šimon Stanko - 22 gólov
2. Martin Néc - 14 gólov
- 3.-4. Andreas Hodál, Roman Omelka po – 12 gólov
5. Richard Hudok – 8 gólov
6. Samuel Bielich - 5 gólov
- 7.-8. Dominik Šarina, Lukáš Škvarenina – po 4 góly
9. Frederika Valúchová - 3 góly
10. Nikolas Fiksel - 2 góly
11. – 13. Tomáš Urban, Filip Bielich, Daniel Hlaváčka - po 1 góle
- 1 vlastný gól súpera

Spracoval Peter Maťašeje

V PRIEVIDZI NA TREŤOM MIESTE!

Oblasťný futbalový zväz Prievdzia zorganizoval v nedeľu 21.júna žiacky turnaj. Zúčastnili sa ho štyri mužstvá, víťazi súťaží starších žiakov. Hral sa na futbalovom ihrisku TJ Družstevník Nedožery-Brezany. Víťazom turnaja sa stali starší žiaci TJ Družstevník Diviacka Nová Ves. Naši žiaci skončili v tomto turnaji na treťom mieste.

Peter Maťašeje

OSPRAVEDLNENIE

V júnovom vydaní sme na titulke uverejnili fotografiu mužstva žiakov – Majstrov okresu Partizánske. Nedopatrením sa stalo, že jedno meno sme uverejnili nesprávne. V dolnom rade prvý sprava je na fotografii **Adam Bielich** nie Kňaze. Adamovi, jeho rodine ako i čitateľom sa za túto chybu ospravedlňujeme.

Redakcia

PO TROCH ROKOCH POHÁR ZOSTAL DOMA

Trojročná nadvláda futbalistov Rajčian sa skončila na XXIV. ročníku futbalového turnaja o Pohár starostky obce v nedeľu 12.júla. Domácim futbalistom sa podarilo pretrhnúť ich šnúru víťazstiev na týchto turnajoch a tak pohár konečne zostal doma. Medzi 620 divákmi, ktorí si prišli pozrieť už tradične perfektne zorganizované podujatie boli aj domáca starostka Ing.Tatiana Sasková, starosta Ješkovej Vsi Pavol Greguš a turnajové zápasy si prišiel pozrieť aj Miroslav Vlk, predseda Disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu. K pekným momentom turnaja patrilo už tradičné vyhodnotenie zástupcov klížskych fanúšikov ktorí ocenili troch najlepších hráčov uplynulej sezóny. Ako po iné roky aj tentoraz výsledky vyhlásil JUDr. Jozef Stanko. Ako najužitočnejší hráč bol vyhlásený Juraj Chrenko, cenu pre najlepšieho strelca dostal Štefan Kučera a Patrik Bielich dostal cenu za najkrajší gól sezóny. Od Ing. Františka Bokoru si Štefan Kučera prevzal ocenenie za najlepšieho strelca súťaže.

■ Starostka obce Ing. Sasková odovzdala putovný pohár kapitánovi domácich Ing. Stanislavovi Holákovi.

Turnaj v číslach... **V. Klíž – Malé Bielice 5:1 (5:0)** góly OŠK – Š. Kučera-2, M. Šesták, P. Minár, J. Chrenko. **Rajčany-Kolačno 2:4 (1:1)** Zápas o tretie miesto **Malé Bielice – Rajčany 0:7(0:4)** Finále: **V. Klíž – Kolačno 4:2(3:1)** góly OŠK- P. Bielich, Š. Kučera, J. Chrenko, M. Šesták

Text a foto Peter Maťašeje

BRODY OPĚŤ OŽILI MOTOKROSOM

Druhý júnový víkend sa na Brodoch konal v poradí tretí pretek MMSR v triede MX 65cm³ spojený so Slovenským pohárom a Motorado cup. Bolo veľmi horúce počasie a 141 jazdcov sa muselo dobre kondične pripraviť na tento pretek. Súťažilo sa v desiatich kategóriách. Aby bola trať jazdná, organizátor ju musel zalievať. V štyroch kategóriách sa predstavili aj štyria naši pretekári. V triede MX2 Junior jazdil Marek Ladický, ktorý v prvej jazde skončil siedmy, v druhej bol ôsmy. V MX2 Hobby Andrej Stanko bol v prvej jazde siedmy a v druhej skončil tretí, celkovo štvrté miesto. V MX4 Veterán jazdil Rudolf Mihaleje, ktorý v prvej jazde nebol a v druhej skončil na 14. mieste. Pavol Hudok šiel v MX1. V tréningu mal výborný meraný čas, ale v prvej jazde v prvom kole po neváženom zaliatí trate spadol spoločne ešte s tromi jazdcami, poškodil motocykel a z preteku odstúpil. Horúce počasie malo vplyv aj na počet divákov. V závere preteku druhej jazdy MX2 Junior boli dva ťažšie úrazy a druhá jazda v MX1 sa nešla.

Podujatie sa vydalo a patrí sa poďakovať všetkým, ktorí nám pomáhali pri jeho organizácii. Ešte spomeniem pretek zo 7.6. 2015 v Gbelciach. Tu náš klub reprezentovali v MX2 Junior Marek Ladický, ktorý v oboch jazdách skončil na 13. mieste. Pavol Hudok v MX2 Hobby skončil v oboch jazdách šiesty. Andrej Stanko bol v oboch jazdách na siedmom mieste. Rudolf Mihaleje v MX4 v prvej jazde bol trinásty a v druhej jazde nebol.

Štvrtý pretek Motorado cup sa šiel v Šenkviaciach, kde v triede MX2 Junior Marek Ladický skončil na 12. mieste. Andrej Stanko bol v prvej jazde tretí a v druhej desiaty. Vo veteránoch Rudolf Mihaleje v prvej jazde skončil na 18. mieste a v druhej bol pätnásty. Pavol Hudok sa preteku nezúčastnil.

V Lovčici pri Žiari n/Hronom sa 5.júla šiel štvrtý pretek Slovakia MX Quad cup. Tu v triede Profi jazdilo 17 pretekárov s priemerným vekom 23 rokov. Medzi nimi náš 37 (!) ročný Pavol Hudok skončil na 8. mieste.

MMSR v Mníšku pod Hnilcom pri Spišskej Novej Vsi sa šiel 12. júla 2015. Tu jazdil len Marek Ladický a vo svojej triede skončil na 14. mieste. Robert Guoth má stále zranené koleno.

U nás bude druhý pretek o pohár starostov obce V. Klíž a Ješkova Ves 6.9.2015.

Spracoval M. Hudok, manažér AMK

■ So štartovným číslom 64 si v tohtoročnom preteku na domácej trati v Ješkovej Vsi zmeral sily aj jazdec z OŠK Automotoklubu Veľký Klíž Andrej Stanko, ktorý jazdí v kubatúre MX2 Hobby.

Foto - Veronika Halmová